

การประชุม
สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ครั้งที่ ๑๔๘ - ๑๓/๒๕๕๙
วันศุกร์ ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

๔.๓ รายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ด้านแผนควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

ความเป็นมา

ด้วยสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติอนุมัติแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ด้านแผนควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง นั้น บัดนี้ มหาวิทยาลัยฯ โดยฝ่ายวิชาการและกองวิเทศสัมพันธ์และการประกันคุณภาพ ดำเนินการตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ และได้สรุปผลการดำเนินงานตามแผนควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ จึงขอรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อโปรดทราบและให้ข้อเสนอแนะต่อไป

ปีการศึกษา ๒๕๕๘ คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงมีการประชุมทบทวนและพิจารณาความเสี่ยงที่มีผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ทั้งปัจจัยภายในและภายนอกและจัดลำดับความเสี่ยง นั้น โดยปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีการพิจารณาความเสี่ยงที่มหาวิทยาลัยเฝ้าระวังและเตรียมมาตรการรองรับด้วยกันทั้งหมด ๙ ความเสี่ยง

ในการนี้จากการติดตามและประเมินผลตามมาตรการที่ระบุในแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีผลดังนี้

ความเสี่ยงที่ ๑ นักศึกษาใหม่มีจำนวนลดลงไม่เป็นไปตามเป้าหมาย มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือนักศึกษามีทางเลือกในการศึกษาต่อมากขึ้น อยู่ในระดับความเสี่ยงสูงมาก มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง ๒ แนวทางหลัก ได้แก่ ๑) ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความโดดเด่นเฉพาะทางที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และ ๒) คือปรับปรุงกระบวนการรับนักศึกษาใหม่ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูงมาก (โอกาส ๔ ผลกระทบ ๔) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๓ ผลกระทบ ๔)

ความเสี่ยงที่ ๒ ผู้รับผิดชอบทางการเงินถูกลดโทษทางวินัย มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินผิดพลาด อยู่ในระดับความเสี่ยงสูงมาก มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง ๒ แนวทางหลัก ได้แก่ ๑) ปลูกจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต และ ๒) กำกับ ติดตาม ตรวจสอบระบบควบคุมภายในทางการเงินสม่ำเสมอต่อเนื่อง จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูงมาก (โอกาส ๕ ผลกระทบ ๕) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๒ ผลกระทบ ๓)

ความเสี่ยงที่ ๓ แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยไม่ถูกขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือผู้รับผิดชอบไม่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมายได้ครบทุกเป้าหมาย อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง ๔ แนวทางหลัก ได้แก่ ๑) ทบทวนแผนกลยุทธ์ ๒) ผู้รับผิดชอบหลักของแผนกลยุทธ์ต้องผลักดันให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ ๓) สร้างความเข้าใจความตระหนักในการดำเนินการตามแผน และ ๔) กำกับ ติดตาม วัน ประเมินผลและปรับปรุงการปฏิบัติงานตามแผนเป็นระยะ ๆ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๕) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๔)

ความเสี่ยงที่ ๔ นักศึกษามีความรู้และทักษะไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนไม่ทันสมัย อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยงคือกำกับ ผลักดันแผนพัฒนาบัณฑิตนักปฏิบัติและประเมินเป็นระยะ ๆ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๒ ผลกระทบ ๔) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๔)

ความเสี่ยงที่ ๕ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเสียหาย มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือ มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยงคือกำกับ ผลักดันแผนประชาสัมพันธ์และประเมินเป็นระยะ ๆ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๕) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๓)

ความเสี่ยงที่ ๖ สาธารณูปโภคไม่เพียงพอ มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอและงบประมาณไม่เพียงพอในการจ่ายค่าไฟฟ้า อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง ๓ แนวทางหลักได้แก่ ๑) สร้างที่เก็บน้ำทิ้งอุปโภคบริโภค ๒) กำกับ ติดตามและดำเนินการตามแผนประหยัดพลังงาน และ ๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๓ ผลกระทบ ๓) ยังคงอยู่ในระดับความเสี่ยงสูงเช่นเดิม (โอกาส ๓ ผลกระทบ ๓) เนื่องจากดำเนินการไม่ครบถ้วนตามมาตรการที่กำหนดและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

ความเสี่ยงที่ ๗ การปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยไม่ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับภายนอก มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือหน่วยงานภายนอกออกระเบียบ ข้อบังคับที่ขัดต่อการปฏิบัติที่สร้างภาระเกินความจำเป็น อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยงคือ ให้นำหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายระเบียบติดตามและศึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับกฎระเบียบและเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างสม่ำเสมอ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๕) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๓)

ความเสี่ยงที่ ๘ นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือนักศึกษาขาดวินัยและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง ๒ แนวทางหลัก ได้แก่ ๑) พัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้เข้มแข็งและดูแลนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และ ๒) กำกับ ติดตามระบบ กลไกทั้ง ๗ ระบบ คือ การรับนักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา การบริหารและพัฒนาอาจารย์ สาระของรายวิชาในหลักสูตร การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๒ ผลกระทบ ๓) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๓)

ความเสี่ยงที่ ๙ ผลงานวิจัยไม่เป็นไปตามเป้าหมาย มองถึงปัจจัยเสี่ยงคือนักวิจัยขาดเทคนิคและความเชี่ยวชาญในการเขียนและนำเสนอผลงานวิจัย อยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง มหาวิทยาลัยมีมาตรการควบคุมความเสี่ยงคือกำกับ ผลักดันแผนวิจัยและประเมินเป็นระยะ ๆ จากมาตรการดังกล่าวมีการประเมินความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๒ ผลกระทบ ๓) ลดลงอยู่ในระดับความเสี่ยงปานกลาง (โอกาส ๑ ผลกระทบ ๓)

ในการนี้ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗(๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งได้กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ด้านแผนควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ ต่อสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อโปรดทราบและให้ข้อเสนอแนะ

จึงเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อโปรดทราบและให้ข้อเสนอแนะ

การอภิปรายและข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย

กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยฯ ควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อพันธกิจหลักที่ชัดเจน จัดอันดับความสำคัญ ว่าเรื่องใดที่มีความเสี่ยงที่จะต้องดูแลเป็นพิเศษ ส่งผลกระทบต่อการบริหารมหาวิทยาลัยฯ และไม่สามารถแก้ไขได้ในระยะเวลาอันสั้น โดยต้องดำเนินการเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องปรับปรุง และติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

๒. ให้มหาวิทยาลัยฯ รายงานผลการปฏิบัติงาน ในความเสี่ยงที่มีความสำคัญ และจะต้องดูแลเป็นพิเศษ ว่าได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง โดยให้รายงานผล ณ สิ้นไตรมาส ๒ ภายในเดือนมีนาคม เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยฯ ได้ทราบผลการดำเนินการ และมีข้อเสนอแนะให้กับมหาวิทยาลัยฯ

มติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย รับทราบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ ชุกกลิ่น)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย